

ΕΝ ΤΩ, ΟΡΘΡΩ,

Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν κἀθίσμα.

(Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον). Ἦχος π̄ δὲ Νη Ξ

Ο υ ρ α νο θ εν θ αυ μα τω ν τ η ν δ ω ρ ε αν δ ε πα ρ α δο
ξ ω ς λ αι β ο ν ζ ε ς πα ρ α χ ρ ι σ τ ο υ δ ε πα αν τα θ ε ρ α π νευ ε τε
α ε να ω ς τα πα α θ η χ εν υ μ εν γ α ρ ω φ θ η η χα
ρι ς τ ο υ π νευ μα τ ο ς χ εν ε ρ γ ο υ σα θ ε ι ω ν λ α γ ε ω ν δ υ να
μ εν δ ε ο ο θ εν και α φ θ αρ τ ω ν α γ α θ ω ω ν ευ πο ρ ι
αν δ ε τ η π λ ι σ τ ε λ ε κ τ η γ α ρ ε α να ρ γ υ ρ ω φ ρ ο ν η μα
ζ ι χ θ ε ο φ ο ρ ο ι α α να ρ γ υ ρ ο ι δ ε π ρ ε σ β ευ σα ς ε
χ ρ ι σ τ ω τ ω θ ε ω τ ω ν π τ αι γ μα τ ω ν α φ ε σ ι ν δ ω ω ρ η σα θ αι δ ε
ζ ο ι ς ε σ ρ τ α ζ ο υ ο ι πο ο θ ω τ η ν α γ ι αν μ η μ η ν ω

Δόξα, καὶ νῦν.

μων θεοτοκίον ὅμοιον. δὲ

Ω ς πα ρ θ ε ν ο ν και μο ν η ν εν γ υ να λ ξ ε δ ε γε α σ πο ρ ω ς
ζ ε κου θ αν θ ε ο ν γ α ρ κ ι δ ε πα α θα μα κα ρ ι ζ ο μ εν γ ε
ν ε α λ τ ω ν αν θ ρ ω ω π ω ν χ το γ α ρ πυ ρ ε σ κ η ν ω σ εν εν σ ο λ

της θεσ ο ζητος και ως ερεφος θε λα ζεις τον κτιστην και
 κυριον δε ο οθεν των αγ γελων και ανθρωπων τον
 γεγος δε αξιως δοξαζομεν τον παναγιον τον
 κονσον και συμφωνως βοοωμεν βοι δε πρεβενε τω
 σωγιω και θεω των παιδαριων αφεν δωωρη
 σαδαι δε τοις καταφουτοις πλιεσει τηθεεπη

Μετα την ε' ετιμολογίαν.

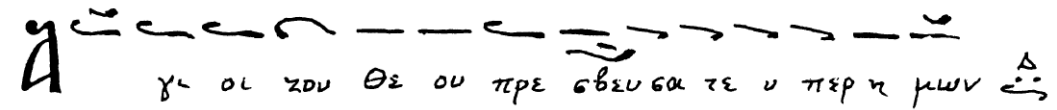
σου ααχραντες (επεφάνης εήμερον). Ηχος δε Παχ
 ην φαιδραν παν η ηγουρινδων αναργουυρων
 ολιπλοζοι τε δεεσωμεν δε και δεκε ζευοντες αυ
 τους να η μας απαλλατωι δε παντοιων νοσων

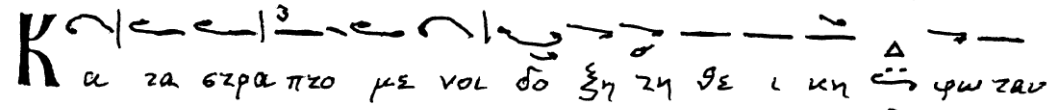
Δόξα, και νυν.

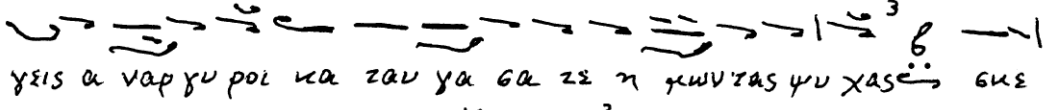
ψυχης τε και σωωμαατος θεοτοκίον εμοιον. δε
 ροστα εια ααμαχεδων θλιβομεεε
 νων και θερμη αντελεγηφισδων πεποιθων
 επλεε εκ των κινδυνων μελυρωσαι δε ευχαρυ
 πα αρχεις η παντων βοκη θειεια

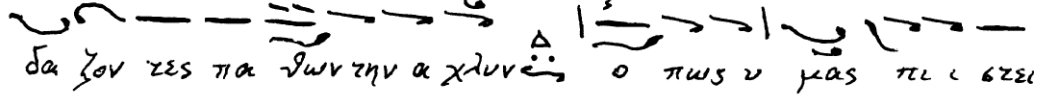
Ο κανών. ᾠδὴ α΄

(ὡς ἐν ἡπεύρω πέζεύσας). Ἦχος π̄ ἐν Βου — Γ

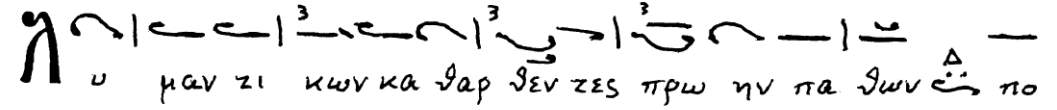

 γι οὐ τοῦ θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπερῶν

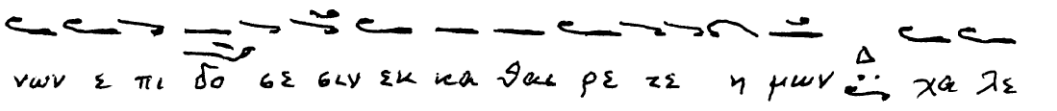

 κατὰ κράτος μενοειδέζητη θελήκη φωταυ

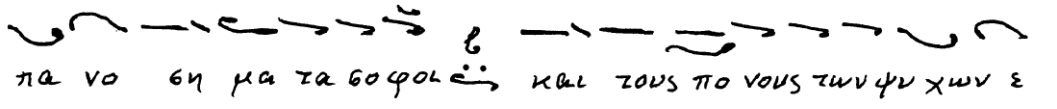

 γεις ἀναργυροὶ κατὰ γὰγά τῆ μωνίας ψυχασίας

 δαζόντες παθώντων ἀχλύν οὐ πῶς ὑμᾶς πλιβεί

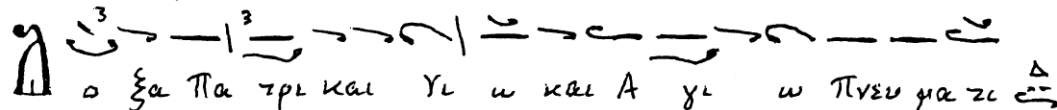

 γεραιρωμένον Ἁγιοὺ τοῦ Θεοῦ...

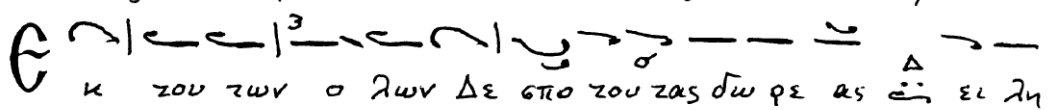

 ὑμῶν ζικων καὶ θάρσεντες πρώην παθώντων

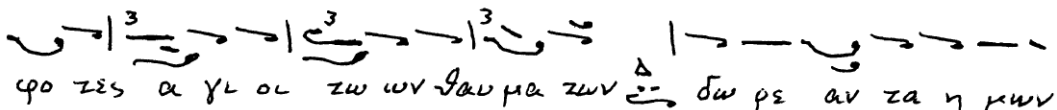

 νων ἐπιδοξέεν καὶ θάρρε τῆ μωνία χαλε

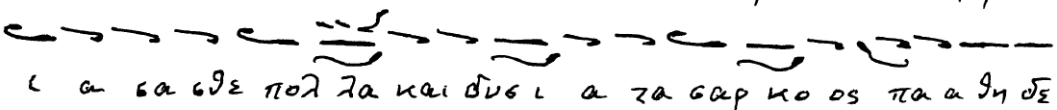

 πανοβημάτα σοφοὶ καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν

 πλικονφιζέετες

 Ἰοξάπατρι καὶ γιωκαὶ ἀγιωπνευματι

 ἐκ τῶν ὁλῶν δεσποζούσας δωρεᾶς εἰλη

 φορῶν ἀγιωτων θαυμάτων δωρεάν τῶν μων

 λιβαθε πολλὰ καὶ δύσεια τὰ γὰρ κοὸς πααθηθε

 οὐ μεεθαα

Κ αι νυν και α ει και εις τους α ω νας ζωναι ω νων

α μην

Ν ο μου της φυ σε ως δι χα τι κτεις α γνη ζον του

νο μου πα ρο χον Ι η συν τον λυ τρωτην ον δυ εω πεε

ρυ σα εθα η μας θε ο το κε των πολ λων α νο μι

ων η η μων *γωδη γ'. (Ουκ εστιν αγιος ως εγώ).*
 "Αγιοι του Θεου..."

Ο κο εμος α δει τας ε μων α γι οι καθ ε κα

εσην πολ λας ευ ερ γε ει ας και θου μα των την πλη θυνε θαν

μα τουρ γοι ε κ τροι των αγ γε λων ον τως ε σο στα ει

ε οι οι "Αγιοι του Θεου..."

Υ μας τους δυ ο φω ταυ χεις δυ εω που μεν α εσερας

εν τω υ ψει κει με νους Εκ κλη ει ας μν ετι κως κο

εμα και Δα μι α νε τας καρ δι ας παν των κα ταυ γα

ξε ε τε ε Δόξα Πατρι..."

† δου συν η θροι εσαι λα ος α γι οι παν τα χο

δεν εστι του υμων ανυμνησαι με υψιστας δωρεας

εν ζωη με υψιστων υμων εστιν αλλα παντων υψιστων υμων

ρωγαα ζεξ και νυν... εστι

για δε ποινα αγαθη εστιν υπερ αυτων

λογον ουτως ουγαγαλογων εστιν των αλογων με

παθων υμνον ταυτην ουτως θεισι οισ λογους εστιν ου

κρημα (την σοφια και τον λογον). Ηχος π δε Νη ξ

αμα των δε τη ρησθαι του γου δε και θαιμα

των λαμπη ρησθαι του γου δε πααειν ανει χειρη

τη του πνευματος χαριτι των γαρ παθων την φλογατη

πλεθει οριστον ζωντων τελευτων εν ταυτη ο φρονημα

θαλπειτε δε ο ουθεν εα ζρησθαι των ψυχων κει

κτημενοι δε τον θεισθαι τον ναον υμων εν αυτω κατα

φρονουμεν και δε ο φοροι αα ναυγυροι δε πρεσβευ

γατε χριστω θεω των παιγων των αφεισθαι δωω

ρη βα εθαδθ τοις ε ορ τα ζου βι πο ο θω την α γι
 αν μνη μνη υ μων

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

υ
θ

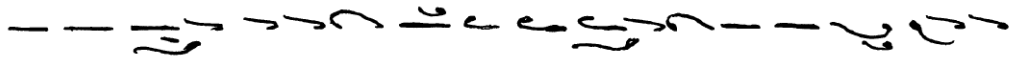
ει ρα θμοις πολυ πλο κοις πε ρι πε βωνθ εξ ε χθρων
 α ο ρα ζων και ο ρα ζων θε τω βα α λω βυν ε χο
 μαι ζων α με ζρων παι γμα ζων μου χ και ως ε χων αν ζι τη
 φιν και εκεπην γε α χραν τε χ τω λι με νι προ βρε χω της
 θης α γα θο τη ζος θε ο ο θεν παν α γι α τον εκ
 σου βαρ κω θε εν τα α φρα βω θε λ κε ε ζευ ε υ περ παν
 ζων ζων δου λων βω χ ζων α παυ βω ζ υ υ μνου ζων γε θε περ
 βευ ου βα αυ τω εκ ζε νω ζ των παι γμα ζων α φε βιν
 θω ω ρη βα εθαδθ τοις προ βυ νου βιν εν πλ ι βζει τον ζο
 ο κον βου α α χρα αν ζε

γωθῆ δ' (*).

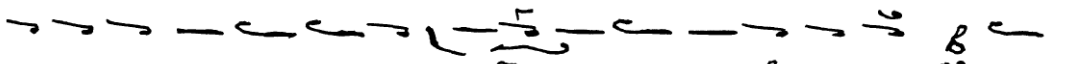
(Χριστός μου δύναμις) Ἰκχ. π. εἰ Δι Χ

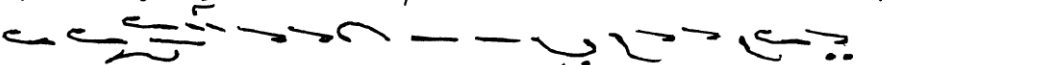
α θει α κλη μα τα τα ον ζωσ ευ καρ πα εἰ της αμ πε
 λου της θει ας τον μυ βζι κον ολ νον α πο στα ζον τα εἰ εν

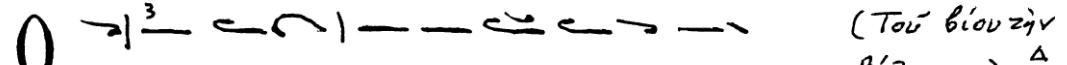

(*). Ἰκχ τῶν λοιπῶν ἰσθῶν, αἰτίνας βυνήθως θέν ψάλλονταί, παραθέ-
τουμεν ἀνα ἐν τροπάριον ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἑλλας ἑσφτάς τοῦ μηνός.

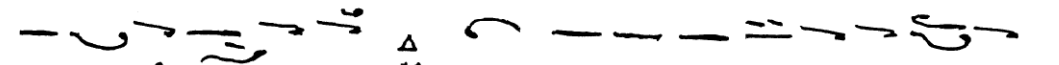

 ευ φρο ου νη τους βο φους α να ρ γυ ρους ευ φη μη σω ω
 ρωδῆ ε΄

με εν (Τῷ θείῳ φέγγει σου).

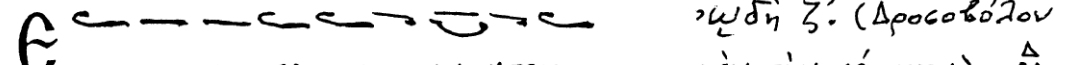

 τον θελον ελ ει λ κυ βαν φω τι μον ετων α παυ χα σμα

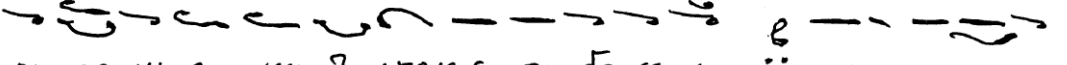
των την πη γην ο λο καρ δι ε λ ως πο θη βαν ζες και

 φω τα γω γου εν η μας ε κα στο ζε θαν μα των θα

 δου χε λ αις ολ με χα λω νυ υ μοι ολ ρωδῆ εζ΄

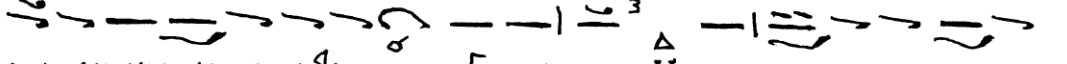

 ο λ κουν ζες α να ρ γυ ρολ εν χα ρα (Τῷ βίου τῆν θάλασσαν).

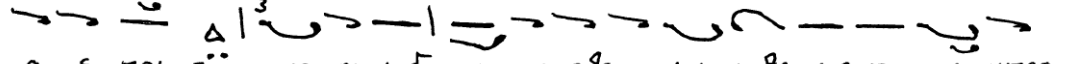

 τους ορ ανους εν εν ζω γε πτω να ω ν μων πα ρα

 γε νε θαι επευ θα τε και η μων τας νο σου του σω μα

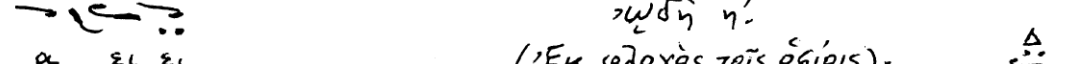

 τος και καρ δι αις τα πα θη εξ ολ κη α α ζε ε

 ρωδῆ ζ΄ (Αροσοβόλον μεν την κάμνον).

 ου ρα νι α κα θων ταις ε πι δο σε ει και γε νο με

 νοι κολ νω νοι των θει ων δω ρε ων υ πο πτε ρολ ον ζες

 α ε ζοι πα βαν δι ερ χε θε την γην θαν μα τουρ γουν ζες

 α ελ ει ρωδῆ η΄ (Ἐκ φλογος τοῖς ὀφίοις).